

Hemingway Club®

Vejen til det gode liv – for voksne mænd

Greve / torsdag

Mail adresse :

info.greve@hemingwayclub.dk

Hjemmeside:

www.hemingwayclub.dk/hcgreve

Facebook gruppe:

Hemingway Club Greve.

Indbetaling / ture, arrangementer:

konto nr. 6060 – 5364441

Vi mødes (**næsten**) hver **torsdag !**

kl. 9:30 – 11:30.

Nyhedsbrev 210 – Hemingway Club Greve/torsdag – udsendt 29. maj 202

Redaktøren indleder:

Vi modtager gerne forslag til ture.

Følgende indlæg i dette nr. skal nævnes:

- Omtale af vor cykel-/gåtur torsdag d. 28. maj
- Møde næste uge – torsdag den 4. juni
- **Kaj** har et lille indslag
- **Elaf** har et godt tilbud
- **Poul Pedersen** skriver: Alle er noget værd!
- **Kaj Christensen**: En komisk fejltagelse...
- **John Mosegaard** skriver: Fra det mørkeste Jylland
- **Claudius Jensen** skriver: Langsom og hurtig forandring

Kaj Christensen

har sendt vedlagte billede af nogle af de nye affaldscontainere.

Han hilser den nye ordning velkommen:

”- den er enkel og nem.”

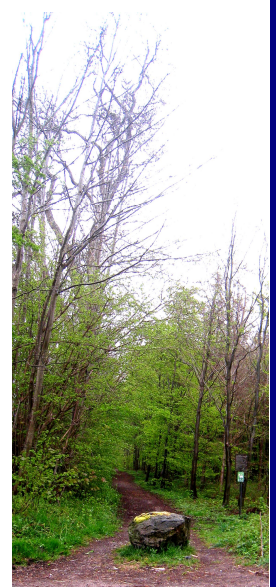
Vi hører gerne dit synspunkt og erfaring med dem!

Møde torsdag d. 28. maj: Vi var en større antal Hemingwayer – der mødte op, for at begive os til skoven ved Gjeddesdal. Greves eneste ”rigtige” skov. Vi var inviteret inden for på Godsets område på den anden side af vejen, hvor Helena – fru på Godset – bød velkommen.

Og så skulle vi vejes på den store vægt. Det lyder let – men: det var svært at aflæse tastaturet. Og når en deltager forlod vægten for at aflæse, så vejede vi jo noget andet. Det lykkedes de 2 hold langt om længe at bestemme vægten: 1688 kg. Og så blev vi talt til 18 deltagere – det lød da nemt. Gennemsnit heraf kunne så udregnes. Men så nemt var det altså ikke, for da vor interne kontroller tjekkede den - inden vejningen - udfyldte liste, var der 19 personer, der havde gættet. Så gennemsnitsvægten er $1688/19 = 88,84$ kg.

Laurits Sørensen kom tættest på med et gæt på 88,6 kg. Vi ønsker Laurits tillykke med tallet.

Billederne viser: Helena på gårdspladsen med nogle af deltagerne // så skal vi vejes - op på vægten // Gjeddesdal havde ca. 1850 Danmarksk første mejeriproduktion i denne – nu fredede bygning // Indgang til skoven.

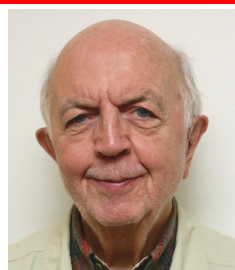
Billede th.: Kjell Lenz havde smuglet en ramme dåseøller med til Borgerhuset, camoufleret som et have-affaldsstativ. Måske derfor var han i bil. Vi siget tak.

Næste Møde torsdag – d. 4. juni

Vi mødes ved Borgerhuset kl. 9:30 til en cykeltur: *Ishøj på tværs...* kunne vi kalde turen – ca. 14 km i roligt tempo.

Tag vand mm. med på turen – alle cykler med cykelhjelme !

Elaf Larsen tilbyder:

For et par år siden købte jeg et brugt partytelt i Den blå Avis.

Jeg fik aldrig brugt det.

Jeg stiller her en venlig forespørgsel: Er der en af jer, der har en ide om at kunne få brug for sådan et i jeres have ved en eller anden lejlighed fremover?

Så vil jeg forære det til vedkommende mod afhentning i Vibmosen 22.

Man kan se, at det er brugt, men der skulle ikke mangle noget, jeg foretog en optælling på et tidspunkt. Jeg mener bestemt, at det er af følgende type:

<https://www.harald-nyborg.dk/produkt/partytelt-lux-4x8m-hvid>.

Tidsfrist: “Først til mølle” (tlf. 35811207 eller mail: elaf@webspeed.dk)

Data: Partytelt 4 x 8 m hvid // Kraftigt og delbart stel // Kraftige sider og tag // Antal personer: 32-42 // Højde til kip 3,15 meter.

Poul Pedersen skriver...

Dette er et indlæg jeg engang hørte oplæst i Dansk Broder Orden.

Alle er noget værd!

En dag bad en lærerinde sine elever skrive navnene på deres medstuderende ned på 2 stykker papir - de skulle levne noget plads mellem hvert navn. Hun bad dem tænke på det bedste, de kunne sige om hver eneste medstuderende, og skrive dette ned under den enkeltes navn.

Det tog klassen resten af timen at fuldføre opgaven, og da de alle forlod rummet, afleverede de hver især deres opgave. Den følgende lørdag skrev læren til hver eneste elev en liste, hvor der stod hvad de andre elever havde sagt om personen.

Om mandagen gav læreren hver enkelt elev hendes eller hans liste. Inden længe smilte alle eleverne. 'Virkelig' hørte hun hvisket. 'Jeg vidste ikke at jeg betød så meget for nogen' og 'Jeg vidste ikke de andre kunne lide mig så meget' var de fleste kommentarer.

Ingen nævnte senere disse lister. Hun vidste ikke om de viste eller diskuterede listerne med deres forældre, men det betød ej heller noget.

Opgaven havde haft den effekt hun ønskede.

Eleverne var tilfredse med dem selv og hinanden. Gruppen begav sig videre.

Mange år senere, en af eleverne blev dræbt i Vietnam, og læreren deltog i begravelsen, af netop denne specielle elev.

Hun havde aldrig før set en militærperson død i en kiste. Han så, så smuk ud og så voksen ud også.

Kirken var fyldt med hans venner, en efter en gik de alle en sidste gang forbi kisten. Læreren var den sidste der velsignede den døde i kisten.

Netop som hun stod der, kom en af de soldater der var med til at bære kisten hen til hende.

'Var du Marks matematiklærer?' Hun nikkede 'ja' Så sagde han: 'Mark talte meget om dig'. Efter begravelsen deltog de fleste af Marks tidligere klassekammerater i en komsammen.

Marks mor og far var der også, helt tydeligt ville de gerne tale med hans tidligere lærer.

'Vi vil gerne vise dig noget' sagde hans far, mens han tog sin tegnebog op af lommen.

'De fandt dette på Mark da han blev dræbt. Vi tænkte du ville genkende dette'. Mens han varsomt foldede to stykker papir ud, papir der tydeligt var blevet tapet sammen, pga. sliddet af de mange gange det havde været foldet og sammen.

Læreren vidste uden at se papiret, at det var det samme papir hvorpå hun havde skrevet alle de gode ting kammeraterne havde haft at sige om Mark.

'Tusind tak fordi du gjorde dette' Sagde Marks mor. 'Som du kan se, så skattede Mark det meget højt.

'Alle Marks kammerater samledes omkring hende, Charlie smilede skævt og sagde, 'jeg har også stadig min liste, det ligger øverst på mit skrivebord derhjemme.

'Chucks hustru tilføjede, 'Chuck bad specielt, om at dette blev indføjet i vores bryllupsalbum.'

'Jeg har også mit, det er i min dagbog' sagde Marilyn.

Så tog Vicky en anden klassekammerat sin lommebog frem, og viste sin slidte liste frem for gruppen., og sagde stolt 'Jeg har det altid med mig, jeg tror vi alle har gemt vores liste.'

Da satte læreren sig endelig ned og græd. Hun græd for Mark og for alle hans venner, der aldrig ville se ham igen.

Størstedelen af mennesker af i dag opfører sig som om de har glemt at livet en dag stopper.

Ingen af os ved hvornår denne dag kommer.

Så vær sød, fortæl de mennesker du elsker og synes om, at de er specielle og vigtige.

Fortæl dem det inden det er for sent.

Husk, du høster hvad du sår. Må din dag være god.

Kaj Christensen skriver: En komisk fejltagelse...

Marianne og jeg har begge en bankbaggrund – og startede begge i Forstædernes Bank som elever i første halvdel af 1970'erne. I 1980 fik vi vores første hus med alt hvad det fører med sig af nye oplevelser.

Det var også tiden hvor vi så de første "prikkerunder",

hvor bankfolk mistede deres job i hidtil uset omfang.

Marianne arbejdede i Taastrup og jeg i Islev.

Der var ikke PC'ere endnu, ingen slæbbare biltelefoner o.l.

Hvis man ikke lige var ved sin telefon lå der en masse sedler med "telefonbesked" på dit bord efter frokost.

Sådan en dag ser jeg til min gru at en kollega har lagt den viste seddel blandt mange andre på mit bord. Som ny husejer kunne jeg næsten se skriften på væggen.

Marianne uden job – nogen var blevet fyret og nu strejkede hun også.

SUK!

Efter lidt tid fik jeg mig taget sammen til at ringe til hende for at høre om ulykkerne. Her viste det sig heldigvis at "fyret var gået ud", der var koldt hjemme og der var en ventil der skulle renses.

"Jeg har haft mange problemer. Heldigvis blev de fleste af dem ikke til noget"

Telefonbeskeden har jeg gemt som et minde – foreløbig i 40 år.

Telefonbesked

Tlf.:	HJEM	Lokal:	
Navn:	Marianne Christensen		
Har ringet til:	Kaj Christensen		
Dato:	12/2	Kl.:	09.15
Modtaget af:	Permi		
☒ Opringes	☐ Ringer senere		
FYRET STREJKER !!			

**John Mosegaard skriver:
Fra det mørkeste Jylland**

Jeg læste Peter Sølvstens indlæg og sagde til min kone, Bente, at her er der en jyde med næsten samme oprindelse som mig, da jeg kommer fra Hobro, og som også flyttede til Greve i 1983 og har en kone, der hedder Bente. Hun svarede, ja og hende synger jeg i kor med, og datteren gik i klasse med vores egen Mette. Sådan kan verden være meget lille i Greve.

Den er dog meget mindre i Hvidemosen. Det er en lille plet i et område nær Vinderup, hvor mine svigerforældre i 1990 fik lov til at ombygge en gammel tørvegraverbolig til sommerhus. Det ligger i et fredet område med hede og navnlig skov. Her kan man bestemt tale om det mørke Jylland forstået som langt ude på landet, hvor der kun bor meget få mennesker. Sikke en pragtfuld stjernehimmel, det mørke også giver.

Under krigen boede her faktisk flere, men det var også dengang fjernt fra alting. Det kunne bruges som tilflugtssted, hvis man var en frihedskæmper med tyndslidte nerver, der følte jorden brænde under sig og havde svært ved fortsat at bo under jorden. Der var langt til Sverige over Kattegat.

Det blev af modstandsledelsen derfor som nødløsning besluttet, at et antal yngre frihedskæmpere som rekreation skulle huses i et afsides beliggende hus i Hvidemosen og med den dækhistorie, at det var en feriekoloni. Den historie blev der heldigvis aldrig brug for at forsøge at bilde tyskerne ind, og de ellers om fremmede sladrende jyder i nabolaget holdt tæt.

På et tidspunkt kom der besked fra den jyske modstandsleder Jens Toldstrup om, at der var brug for folk til jernbanesabotage ved Skive, og det var kun ca. 15 km derfra. Svaret fra folkene i Hvidemosen var, at det var for tæt på. Uden sammenligning i øvrigt med tyve, der siges helst ikke at ville stjæle i eget nabolag, sprænger man heller ikke jernbaneskiner i luften i eget nabolag. Det var der nu nok andre, der gjorde, men dem her havde ydet deres, og man kan godt forstå, at presset kunne blive for stort.

Den nok så glørværdige historie om stedet er, at det også var en sabotørskole, og der er historisk dækning for begge dele.

”Sabotørskolen” 1999

Se link:

<https://www.vinderup-egnshistorie.dk/artikler/VisArtikel.php?Artikel=Sahl/Sabotoerskolen/hvidemose44.htm>

<https://www.vinderup-egnshistorie.dk/artikler/VisArtikel.php?Artikel=Sahl/Sabotoerskolen/sabotorskolen.htm>

**Claudius Jensen skriver
Langsom og hurtig forandring**

Jeg har i en stor del af mit liv undervist i det danske skolesystem.

Mest store børn.

I lektionerne skulle jeg ofte stå i klassen med ryggen eller siden til børnene, men alligevel kunne jeg hører, når der blev hvisket bagerst i klassen. Har jeg i hvert fald altid ment. Men med alderen sker der forandringer og når de kommer tilstrækkeligt langsomt, bemærkes de ikke.

Et par år efter min pension gik jeg en aftentur med min kæreste i naturens dybe stille ro, da hun pludselig siger: 'Hvor er her mange græshopper, der synger'. Der måtte jeg indrømme, at de ikke lige var i mit lydbillede.

Efter et foredrag i Hemingway Club om hørelsen og læsning af en bog om aldersbetinget nedsættelse af de forskellige toneområder i ens høreelse, tog jeg en høretest. Ganske rigtigt hørte jeg ikke de lyse toner. Derfor var mit lydbillede malet i dybe og mørke nuancer.

Jeg købte derfor et sæt ørepropper til at forstærke netop disse områder.

Straks gik mit lydbillede fra at være sløret til at være mere skarpt. I begyndelsen endog skingert, da jeg ikke havde hørt diskanter i

mange år. Samtidig skulle jeg vænne mig til at have et lille apparat hængende bag hvert øre, men langt de fleste dage bemærker jeg det ikke. Jeg har nu også lært at bruge fjernbetjeningen på min mobiltelefon, så jeg kan justere i lydindtrykkene fra hvert øre individuelt. Venstre øre, der var dårligst, forstærkes nemlig lidt mere og det er ikke altid hensigtsmæssigt.

Med til høreapparaterne hører en trådløs mikrofon, som kan bruges til at tale håndfrit i telefonen med.

Jeg kan med den også se videoklip på telefonen og få lyden gennem ørepropperne som headset. Fordelen ved at bruge dem som headset er, at man samtidig kan følge med i samtaler omkring en.

Derudover er der også et teleslyngeprogram og mikrofonen kan endvidere bruges som partner-mikrofon indenfor ca. 15 m. Den kan så lægges ved siden af en person/radio man gerne vil kunne høre, medens man selv er et andet sted.

Nogle gange kan det også være rart at kunne skrue helt ned. Det giver mere ro i ens hverdag.

Vi hører også gerne din lille historie – emnet er frit.

Når du først får sat dig i stolen og begynder at skrive – så kan du ikke stoppe. Prøv – og du bliver positivt overrasket.

Vores mål er et lille indslag fra de fleste af vore medlemmer.

Et ægtepar er ude at køre og konen kommenterer mandens kørsel ret `kraftigt`

Manden, meget irriteret: Hvem er det, der kører?

Konen: Typisk dig -- du ikke engang ved det!

Hvordan gik Petersens skilsmisse?

Jo, den gik planmæssigt.

Petersen fik bilen, konen fik børnene og sagførereren fik pengene.